

Sygn. akt III CSK 196/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. S. i K. S.
przeciwko H. G.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 lutego 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powodów na rzecz pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powodowie jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołali się wyłącznie na jej oczywistą zasadność. Ma ona wynikać, po pierwsze, stąd, że Sąd nie uwzględnił złożonego poza procesem oświadczenia dłużnika głównego o przedawnieniu roszczenia. Zauważyć trzeba, że takie oświadczenie woli nie ma znaczenia – oświadczenie o przedawnieniu ma znaczenie tylko, gdy formułowane jest jako zarzut procesowy, a nie 4 lata po wydaniu prawomocnego orzeczenia. Po drugie, skarga ma być oczywiście uzasadniona ze względu na to, że w dniu wyrokowania powodowie nie byli już małżonkami, bowiem rozwiedli się w 2009 r. Ta okoliczność jest irrelevantna dla powództwa przeciwegzekucyjnego. Zgoda małżonka na złożenie przez współmałżonka oświadczenia o poręczeniu ma tylko to znaczenie, że uniemożliwia egzekucję z majątku wspólnego – zatem dopiero, gdy komornik będzie prowadził egzekucję, to może mieć znaczenie to, że nie ma już wspólnego majątku małżeńskiego, który mógłby być przedmiotem egzekucji.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.